

Psal se rok 1988, já stála pod podiem plzeňského amfiteátru a sledovala 6 mladých kluků, kteří s vervou sdělovali třicetitisícovému kotli posluchačů, že: "Jako divoká voda zdáš se být?". Zejména jsem obdivovala frontmana - blondáka s výrazným hlasem - jmenoval se Petr Hubacz, bylo mu 25 let a s ostravskou bluegrassovou kapelou Tyrkys právě získal interpretační Portu.

Tyrkys začal fungovat v roce 1986, původně s převzatými věcmi (na tehdejší dobu velmi dobře zvládnutí např. New Grass Revival), ale již o pár let později se zaměřil hlavně na vlastní tvorbu, a to převážně z dílny Martina Míšance (hudba, zpěv, baskytara) a P. Hubacze (texty, zpěv, kytara). Členy skupiny dále byli Radim Zenkl (mandolína), Mirek Kubík (kytara), Slávek Mladějovský (banjo) a Miloš Kudělka (dobro). Časem ovšem jako v každé jiné kapele nastaly problémy a personální změny, které byly dovršeny emigrací dosavadního kapelníka Radima Zenkla do USA. Tyrkys pak ještě několikrát vstal z mrtvých, dodnes funguje v jiném složení a spíše jako country kapela činná v SRN. Nás ovšem zajímá pouze rok 1996, kdy Petr Hubacz z Tyrkysu odchází a následně zakládá novou skupinu PRSTEN.

Prsten je kapela, stojící na pevných základech hudebních zkušeností i na letitém kamarádství, hraje písničky obyčejné, melodické a líbivé. Petr Hubacz skládá a zpívá a "jeho" muzikanti - původní trojka z Tyrkysu: M. Kubík, M. Kudělka a Slávek Mladějovský doplnění o baskytaru a zpěv Vadima Pekárka (dočasně také Dave Tetauer a Ivan Jizva Kielor) - aranžují a dotvářejí pohodovou atmosféru a zajišťují posluchačský úspěch. Kromě účasti na mnoha festivalech a akcích po celé republice bylo nejvýraznějším počinem kapely vydání CD s názvem HANCE. Najdete na něm 15 spíše pomalejších, téměř až baladických písní s velmi poetickými a upřímnými, místy lehce hořce-nasládlými texty. Petr Hubacz prostě ví, co na posluchače zapůsobí a nebojí se toho využít. Jeho hlas a projev je citlivý, civilní, trochu jakoby ostýchavý, ale o to přesvědčivější ?prostě pohlazení pro duši posluchače a i pro ucho odborníka bez zásadních připomínek. Prsten měl připraveno k vydání i druhé CD MODRÉ Z TEBE, ale bohužel, k jeho natočení a vydání již nedošlo - v zimě 1999 Petr Hubacz překvapivě přerušuje svou činnost v kapele a odlétá do USA.

Je léto 2001 a místo zasněného romantika se do Čech vrací vyléčený realista s mnoha novými osobními i hudebními zkušenostmi. Definitivně opouští po několika koncertech ostravský Prsten (ten nyní pokračuje v činnosti pod názvem Moravský Prsten nebo-li MP4), stěhuje se do Plzně a těsně před Vánocemi zde zakládá novou kapelu, složenou převážně z profesionálních muzikantů. Petra Hubacze (zpěv, kytara) nyní v novém Prstenu doplňuje Romana Tomášková (zpěv, baskytara; jinak leader kapely Toman a lesní panna a zároveň členka Druhé mízy Vojty Zíchy), Radek R. Götz (bicí a perkuse; dále bubeník Semtexu a Samsonovy party) a Pavel Egi Egermaier (saxofon a flétny; člen orchestru plzeňského komorního divadla, zvukař a dramaturg HIFI klubu). Prsten má nyní za sebou v této sestavě několik úspěšných, a k radosti kapely i

pořadatelů zcela vyprodaných vystoupení, navíc právě natočil (pod zkušeným uchem mistra zvuku Přemka Haase ve studiu PyHa) a vydal (AVIK) své nové CD "Modré z tebe".

Prsten tedy rozhodně nezahálí - nelenila jsem ani já a Petra Hubacze vyzpovídala:

I: Máte za sebou zatím jen několik vystoupení v novém složení a hned jste natočili CD. Není to příliš troufalé nebo předčasné? Je to záležitost čistě pocitová nebo jde i o reklamu a způsob prosazení se mezi zavedená jména?

P: Netuším, co je troufalého na tom, natočit záznam z této pro mne celkem významné chvíle života, ve které jsem poctěn možností nahrát několik svých písniček s lidmi, kteří jsou minimálně rovnocennými muzikanty ve vztahu k "old" Prstenu. Díky bohu, chybělo by mi to moc!!! Jinak, pokud jde o posun mezi zavedená jména, jak jsi to nazvala, myslím si, že to zatím nehrozí a rozhodně se to nedá provést nějakou kalkulací v tvorbě samotné, ale pouze a jenom získáním zájmu posluchačů o muziku, pak-li že je chytne.

I: Vaše písničky jsou určeny spíš pro komornější scény a kluby nebo pro velké festivaly?

P: Třeba i pro Strahov (smích). To, co jsem dal na "demoCD", rozdaném na našem druhém koncertě, je pohlazením proti tomu, co je na finální nahrávce "Modré z tebe". Už můj bývalý spoluhráč a stále doufám, že dobrý kamarád, Miloš Kudělka mi vždycky říkal, že ty mé věci jsou skoro bigbeat. Tož jsem sa teho chytil, požádal o spolupráci famózního kytaristu Michala Röhricha (exCop, Demophobia, Duo Komáři, ZNC? a nejaktuálněji člen kapely Z. Vřešťála, která doprovází Marii Rottrovou) a výsledkem je mírně přitvrzený "thebestofprsten".

I: Repertoár Prstenu tvoří z 95% tvoje písničky, slyšela jsem také o spolupráci s jinými českými muzikanty, např. s Pavlínou Jišovou. Na druhou stranu skládáš písničky i pro jiné kapely (Red Hats, Grasscocktail?)

P: S Pavlínkou jsme zatím napsali jenom jednu píseň pro Marii Rottrovou. Nedávno mi sdělil Zdenek Vřešťál, že si prý Mařenka vybrala pár písní pro svůj nový program a ta naše ji zaujala,

líbí se jí. Samozřejmě musím za sebe říci, že jsem velmi poctěn a pyšný až na půdu, protože naši (jsem z Ostravy) Mařenku prostě miluji. Další autorka, se kterou v současné době spolupracuji, je slovenská písničkářka Janka Kúdelová (to je to ZAHRANIČÍ), tato mladá dáma se podílí celkem čtyřmi písňovými texty na našem Cdčku.

I: Kam chodíš pro inspiraci, kolik jsi toho za těch 20 let složil a kolik z toho je podle tebe v současné době pro Prsten použitelné? Podle jakého klíče vybíráte repertoár?

P: Za ta léta jsem toho napsal přesně tolik, kolik jsem považoval za únosné, inspirace je všude kolem nás. Mám za sebou dvě manželství, spoustu kamarádkyých vztahů, známých i lidí, kteří se ti životem jen tak mihnou. Každý člověk, událost, nebo jen pěkný či zamračený den v tobě něco vyvolá a někde se to prostě projevit musí. Člověk se nějak chová, něco má rád, spoustu by toho chtěl a shora je mu to občas posíláno. Záleží, podle mého názoru, jak dokáže být ten který veršotepec pokorný a schopný zapsat a zpracovat myšlenku, ať už ve formě písmenek či not. Pokud jde o klíč na výběr písniček, které zařazujeme do repertoáru Prstenu, i ten se časem vyvíjí. Hodně věcí hrál starý Prsten v baladictějším stylu, protože to bylo dáno tehdejšími nástrojovým složením. Jak jsem říkal, vše se vyvíjí a písničky, které hraje současný Prsten, cítím, pokud jde o zpracování, někdy i v té tvrdší rovině. Baladické písničky budeme dělat i nadále, ale už teď na nové desce to místy zavání hodně hard.

I: Tvoje texty jsou hodně osobní, nemáš strach, že na sebe prozrazuješ příliš mnoho? Zpíváš o věcech, které sis musel tvrdě prožít a odžít, zatím jsi je dokázal zabalit do něžných slov a vyznání. Ale na jednoho člověka toho máš za sebou opravdu dost, nebojíš se, že tě to ovlivní a sklouzneš v tvorbě do patosu, sentimentu a stěžování si na osud?

P: Že by snad došlo k nějaké ztrátě mé anonymity strach nemám. To, že si to nevymýšlím a píšu hlavně o tom, co cítím a co jsem doopravdy prožil, je myslím spíše k prospěchu věci. Nevím, jak ostatním autorům, ale pro mne je podstatné, aby mi to, co zpívám, posluchač uvěřil. Míru, kam až můžu lustrvat své soukromí, si samozřejmě pohlídám, už z toho důvodu, že toho všichni máme celkem dost naloženo. No a pokud se bojíš možného patosu v písničkách o lásce? Míra je samozřejmě i tady podstatná, ale myslím, že bez trošky patetičnosti už to není o lásce.

I: Několik věcí hráváš na vystoupeních jako písničkář, myslím, že se můžeš zařadit mezi melodičnost bratrů Nedvědových a romantiku Jakuba Smolíka a hlavně, že tvým

písničkám i projevu jednoduchost svědčí. Uvažuješ o písničkářské dráze? Nestálo by za to natočit CD jen s kytarou?

P: Wow, samá velká jména. Pokud ti mé písničky evokují zážitek z nějakého koncertu výše jmenovaných, pak je to pro mne velká pochvala. Myslím ale, že než budu moci mluvit o nějakém zařazení mezi tyto umělce, uplyne ještě hodně vody v mé rodné Ostravici, sorry momentálně v Radbůze +-)). No a pokud jde o mou případnou písničkářskou dráhu? Myslím, že to je ještě dál.

I: Jaký je rozdíl mezi Petrem z období Tyrkysu a tím současným? Začínal jsi u bigbeatu, pak přišla éra trampování a folku (Slza a Rozkol), přešel jsi k bluegrassu (Tyrkys) a nový Prsten je spíš pop-folkový? kam by ses sám zařadil, kam směřuješ a proč?

P: No momentálně bych to (pokud toužíš po škatulkování) nazval "popfolkrock & krocksunkrock". Ne, tedy vážně. Nasměroval jsem se vlastně už hodně dávno a snažím se tenhle azimut dodržovat. Mám rád obyčejnou skromnou písničku a nezáleží mi až tak na tom, jestli bude ve formě velké kapely nebo jen tak s kytarou. Podstatné je to, aby si návštěvník po koncertu alespoň jednu z písniček cestou domů pobrukoval. Pak je to celé.

I: Proč jsi opustil ostravský, dnes Moravský Prsten? Byla to zavedená a ozkoušená kapela, všichni počítali s tvým návratem, měli jste naplánované hraní, vydání CD? A jak ses dostal právě do Plzně, byla to náhoda nebo cílený zásah?

P: Já se k ostravskému Prstenu vrátil, ale když mě vyhodí dveřmi, já se oknem nevracím a jdu dál. Ne, vážně - to dojíždění a zkoušení na dálku prostě nešlo dlouho udržet, takže jsme se v klidu rozešli. No a Plzeň je pěkné město, hraje se tu kvalitní muzika a všechno je blízko. Tohle byl v Ostravě trochu problém. Pokud se člověk hraním neživí, má rodinu, práci?. je složité dojíždět na koncerty přes celou republiku. Takže na Moravě nás sice posluchači a pořadatelé znali, ale zviditelnit se i v Čechách by byl časový i finanční oříšek. Z Plzně je to snazší.

I: Nebylo vaše zviditelnování bržděno spíš tvým pobytem venku? Jak reagovala na tvůj odlet kapela a jak fungovala na dálku spolupráce s Prstenem? Víš, žeš napsal hodně nových písniček..

P: Prsten zůstal i po mém odletu takzvaně hraní schopný a občas koncertoval. No a nové písničky létaly domů v mailech a kluci je připravovali, tak, abychom je po mém návratu mohli hned hrát. Nakonec to sice dopadlo jinak, ale asi k prospěchu všech. Muzikanti z MP4 jsou sehraná parta a myslím, že ani absence zpěváka pro ně není nějakou podstatnou ranou - písničky za mé nepřítomnosti začal zpívat basista Vadim Pekárek, a to tak, že velmi pěkně, takže klukům držím palce. No a pokud jde o možnou další spolupráci, budu jen rád, pokud k ní někdy dojde.

I: Co ti Amerika dala a vzala? Plánuješ další odlet nebo už ses v Čechách usadil na trvalo?

P: Zatím mám naplánováno spoustu práce s novým Prstenem, pak se uvidí. Jižní Amerika nebo Austrálie jsou přece taky krásné země, takže zatím nemám jasno. Nicméně, proč je někdy nepoznat zblízka, vid'? Jo a co mi ten výlet dal? Nejdříve spoustu iluzí, které mi ovšem vzápětí zase rychle vzal. To je ale samozřejmě úsek ne na rozhovor, ale asi tak na dost tlustou knížku. Nicméně hrozně se mi stýská!!!

I: Čím ses vlastně v Americe živil a jak se tam žije? Co muzika, kultura všeobecně? Jsou tamní lidé hodně odlišní od naší mentality a výchovy nebo ti byli naopak hodně blízcí?

P: Možná tě to ohromí, ale já se živil prací. Je pravdou, že tam dosáhneš potřebné částky na měsíční výlohy za kratší časový úsek, takže pak jsem se mohl věnovat hlavně psaní písniček. Pokud jde o samotné chování američanů, říkám jen, že všude chleba o dvou kůrkách. Dobrá i zlé lidi potkáš na obou polokoulích téhle planety. S kulturou, týkající se múzy, jsme na tom podle mne o řádný kus vpředu, naopak pokud jde o kulturu lidských vztahů, těžko někdy tamní domorodce doženeme.

I: Jaké postavení mají v USA naši přistěhovalci? Prozrad' něco konkrétnějšího třeba o R. Zenklovi - jak se uchytil, co dělá... Víš, že se v USA schylovalo k nějakému společnému projektu, to měla být vzpomínka na Tyrkys?

P: Naši přistěhovalci? No já myslím, že každý má, a to všude na světě, takové postavení, o jaké se přičiní. Radim vyrostl v samostatného excelentního muzikanta, jenž je často zván nejen na tamní festivaly, ale zároveň dělá prakticky po celý rok spoustu koncertů v Americe i v Evropě a

navíc je často žádán o hostování na nahrávání pro extratřídy typu Sam Bush apod. To ano. Jednou mi Radim telefonoval z Frisca do L.A. a nabídl mi malé hostování v jeho koncertním pořadu, jenž se měl tehdy odehrát v jižní části Los Angeles, v Orange County. Oprášili jsme společně pár písniček z dob Tyrkysu a mohu říct, že nejen americká část publika byla příjemně překvapena zpěvností a melodikou, která je nesporně v češtině obsažena. Za pár měsíců po tomto hraní jsem oplatil návštěvu Radimovi v San Franciscu, kde jsme zkoušeli program složený více méně z lidových písniček, bohužel ze společného projektu tehdy díky tamní agentuře sešlo.

I: Změnilo se něco v tvém životě hudebním i osobním za ty dva roky prožité v cizině? Jsi Rak, to bývají lidé hodně citliví, starostliví, pečující o druhé a závislí na svých nejbližších. Jaké to bylo, nechat tady rodinu, přátele? a odjet do neznáma? Je to víc o dobrodružství, o poznávání a odvaze nebo o nezodpovědnosti a útěku před problémy?

P: Lidé se potkávají a někdy i rozcházejí, nejhorší verze je, když se minou. Můj odjezd do Států nebyl rozhodně žádným útekem, prostě jsme se s tím nejdražším člověkem, s mou ženou, začali míjet.. Půjčím si, s dovolením, pár slov ze slavných úst páně Wericha. „Dědeček neumřel, aby do toho někomu něco bylo, umřel, protože čas se navršil“. Prostě jsem cítil, že potřebuji změnit podnebí, vyšší moc chceš-li, takže jsem odletěl a chvíli tam zůstal.

I: A jak se podle tebe změnil život v Čechách, pozoruješ nějaké zlepšení nebo zhoršení, ať už v muzice, politice, kultuře všeobecně??

P: V osobním životě? Samá zatáčka, teď snad pojedu alespoň chvíli rovně a bez poučného "brzda-plyn". (Tohle jen pro klid kardiaků, maminek a jiných citlivých čtenářů.) No a nějaké hodnocení té hudební části mého života nechám snad na jiných, až jaké budou ohlasy na nové CD a další koncerty. Jo a jestli se změnilo něco na způsobu zdejšího žití, či naší hudební scéně? No ze svého pohledu jsem rád, že mohu konstatovat: "Naštěstí nikoli! Ti dobří jsou tady v Čechách stále mírně lepší, no a průměrným zbývá snad jen býti lepšími."

A mě nezbyvá, než Petrovi a Prstenu popřát hodně úspěchů a divácké přízně a posluchačům naopak spoustu krásných písniček, třeba takových, jaké najdete na CD Modré z tebe nebo na kapelních stránkách www.huba.cz .